

De Memorials, Centres de Cultura... i de l'administració fins a la sopa.

Dc, 21/12/2011 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

Sense que entre ambdues institucions hi hagi cap relació directa, ahir i avui s'han donat a conèixer els nous responsables del **Memorial Democràtic** i del **Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB)**. **No tinc res contra els flamants nous càrrecs**. Un no el conec i d'en Marçal Sintès (nou director del CCCB) en llegeixo articles i en tinc les millors referències. Però a risc de semblar insensible i sense apreciació per la cultura (dec ser una mena de rude asilvestrat i materialista), confesso que **tenia la secreta esperança, ara frustrada, que la crisi obligués a tancar totes dues institucions** (i d'altres que ara no venen al cas).

Del Memorial Democràtic, entre la indefinició, l'edifici que amenaçava ruïna, les sospites de corrupció o mala gestió i els precedents a bastament denunciats de dirigisme i falsificació històrica dels anteriors responsables, pensava que ja n'hi havia prou per deixar-ho córrer i estalviar uns recursos no només inútils sinó que podien acabar sent contraproduents.

Més difícil m'imaginava que podia ser acabar amb el CCCB. Ha estat un aparador lluminós. El seu director fins ara, semblava vitalici, té bona fama, bones connexions amb el món intel·lectual i ha estat [sempre protegit pel progressisme d'esquerres](#) del país i molt ben vist pel fustigadors del nacionalisme català ([Arcadi Espada](#) o [Manuel Trallero](#), per exemple). A més, intel·lectuals de renom de diversos països, que han visitat Barcelona convidats pel CCCB, ja feien córrer uns papers de suport al fins ara director.

No puc jutjar la trajectòria del centre i possiblement està plena d'aspectes positius i per tant en cert sentit puc ser injust, però la meua impugnació a l'existència d'aquesta entitat ve d'arrel. La Diputació de Barcelona (aquest ens tant eteri i opac però amb força pes econòmic) n'és una de les principals sostenidores. Si encara han de subsistir les Diputacions, aquesta és la missió d'una Diputació?

Cada dia, quan vaig a treballar, passo pel carrer Montalegre. Primer passo per davant d'un edifici que és el [Centre d'Estudis i Recursos Culturals](#) de la Diputació de Barcelona. Seguint per la mateixa acera, i sense solució de continuïtat, passo per davant del CCCB, on també participa la Diputació. No, no és el mateix. La vocació cultural de la Diputació és gran perquè es tracte de dos edificis diferents i dos organismes també diferents.

És que la societat civil no té capacitat per gestionar i mantenir institucions que puguin desenvolupar aquests rols sense l'omnipresència de l'administració? No hi ha un Ateneu Barcelonès? No hi ha un CaixaForum? No hi ha una colla d'universitats amb seu a Barcelona (per cert, una amb la facultat de filosofia davant per davant dels edificis dels dos centres esmentats)? La doctrina de [la subsidiarietat no fa fortuna](#) per aquesta terra.

Sembla que la crisi encara no es prou dura!